

УКРАЇНСЬКА ПРАВДА

http://www.pravda.com.ua

200 гривень на місяць, які зроблять дитину щасливою

Оксана Коваленко, УП, 07.08.2005, 15:20

Кожна сьома дитина-сирота кінчає життя самогубством. Кожна п'ята – потрапляє в тюрму. Кажуть, для дитини сироти найтрагічніший момент в житті – це останній шкільний бал, коли інтернат випускає їх в нікуди і держава припиняє нести відповідальність за них.

Їм немає на кого спертись в тяжку хвилину, немає до кого звернутись, для них залишається майже неможливим потрапити до вищого навчального закладу, бо в такому випадку просто не буде за що жити.

Якось навесні проблему дітей сиріт розглядав парламент. Потім її порушував президент на нараді з губернаторами.

"Взяти кожного сиротинця за руку і довести до 18-річчя, забезпечити робочим місцем і житлом", - такі плани Ющенко, а поки лише одиницям з цих дітей щастить отримати шанс на життя.

Цю проблему допомагають вирішувати різні благодійні організації. Одна з них - благодійний фонд "Товариство приятелі дітей", який цього року допоможе 152 підліткам-сиротам вступити до вищих навчальних закладів.

Перший раз фонд вирішив спробувати реалізувати освітній проект в 1998 році. Тоді за допомогою спонсорів двоє дітей вступили до департаменту довузівської підготовки при Києво-Могилянській академії. Після закінчення департаменту, хлопчик вступив до Києво-Могилянської академії, а дівчинка - до Дніпропетровського університету.

Вже на наступний рік таких було 10 дітей. І з кожним роком їх ставало все більше і більше.

Як розповіла президент фонду Марина Криса, для освітнього проекту фонд розшукує спонсора для кожної дитини. Кожного місяця дитина отримує 110 грн. стипендії, щоб якось жити і мати можливість навчатися. Вона знає, хто її спонсор. Це – організація або просто заможна людина, часто з-за кордону, яка має можливість оплатити книжки для навчання, надати гроші на одяг, лікування, продукти, а також - по 110 грн. стипендії на місяць. В кожній організації можна знайти такі гроші щомісяця. І уявіть собі, за які невеликі гроші можна зробити дитину щасливою!

В свою чергу діти з радістю листуються з тими, хто їм допомагає, розповідають, як вони живуть, як витрачають свої гроші. А після закінчення кожного семестру вони надсилають в Фонд копію своєї залікової книжки, як своєрідний звіт.

Зараз ці 152 щасливця навчаються по всій Україні. Вони не забувають листуватися, телефонувати і розповідати про себе. В свою чергу фонд збирає їх, принаймні декілька разів на рік для того, щоб всіх побачити і трохи навчити дорослому життю.

За словами пані Марини, на такі зустрічі вони запрошують різних людей, які розповідають дітям, наприклад, як працевлаштуватися, або як захищати свої права чи повернути своє житло, яке раніше мала їх родина і його тепер потрібно десь відсудити.

Це – зручний час для того, щоб влаштувати загальний медичний огляд для всіх дітей. Для цього фонд домовляється з поліклініками, які безкоштовно оглядають дітей.

Діти приїжджають і тоді, коли в них виникають якісь потреби. Пані Марина навела приклад, коли у однієї з підопічних дівчат викрали сумку, в якій були і гроші, і документи. "Ми як батьки – все, що

треба, все до нас", - розповіла пані Марина та з посмішкою додала: "Є такі вже, хто весілля справив. Онуки є вже".

Але, мабуть, найдієвішою акцією фонду є щорічний традиційний табір для дітей з інтернатів в мальовничому куточку українських Карпат – Ворохті. Як розповіла пані Марина, після першого табору, що відбувся в 1996 році, діти ще й досі підтримують зв'язки.

Першій табір зібрав 110 дітей з 5 інтернатів. Саме тоді, в 1996 році, пані Марина та її помічники зрозуміли, що такий табір може допомогти дітям відчути себе по-іншому.

"Для дітей це було стимулом, якимсь проривом... А ідея в тому, щоб кожній дитині дати можливість показати себе дещо з іншої сторони, щоб дитина попала в зовсім інше середовище.

Результати були дуже гарні, діти між собою перезнайомилися, передружилися. Вони і дотепер листуються, спілкуються. Крім того атмосфера була інша, діти спокійніше себе відчували. Це все підштовхнуло до того, що треба й далі робити таку роботу", – розповіла пані Марина.

В цьому році в Ворохті відкрився ювілейний табір. Там зібралися 500 дітей з 37 інтернатів. Туди ж приїхали й ті діти, які в 2000 році на таборі закопали капсулу зі своїми бажаннями. Як зізналась пані Марина, багато дітей у своїх листах пишуть, що їхні бажання здійснилися.

Кожного року для того, щоб зібрати благодійні внески, проводять благодійний вечір. І, як правило, кожного року на такі вечора приїжджає Віктор Ющенко з дружиною, яка, до речі, є давнім волонтером організації.

Благодійні вечори з радістю відвідують дипломати, міністри, бізнесмени, музиканти. Цього разу це були Святослав Вакарчук, Олександр Пономарьов та Марійка Бурмака. Це - ті люди, які раніше відвідували дітей у таборі. До речі, сам Ющенко майже кожного року приїжджав до дітей. Розповідають, що до того, як став президентом, він полюбляв приїжджати туди за кермом власного авто.

Ющенко був присутній ще на першому таборі. Тоді він ходив з дітьми на Говерлу, "до ночі сидів з ними під гітару і співав пісень, розмовляв по кущах із кожним". "Я думаю, що все, що діти йому розказували, глибоко йому запало в душу. Він знає життя цих дітей", - сказала пані Марина.

Табір триває 2 тижні. Як правило, з кожного інтернату привозять по 10-15 дітей, які протягом року продемонстрували, що вони - найкращі в чомусь. Табори кожного року мають свою тему, наприклад – "наша доля в наших руках", "козаки 21 століття", у рік виборів діти спробували розвинути тему "північ, південь, захід, схід – українців повний світ".

Під час табору тривають різноманітні майстерні, де діти можуть навчатися, наприклад, флористиці, комп'ютерним наукам чи шиттю. До дітей приїжджають ті, хто може чомусь навчити, про щось цікаве та корисне розповісти. Для підлітків, які бачать реальне життя тільки по телевізору, кожна історія чи чужий досвід може стати прикладом чи пересторогою.

До речі, флористиці дітей навчає професійний флорист Наталка Агаєва. Тому діти, закінчивши її курси, отримують сертифікат і мають змогу заробляти гроші цією справою.

Кожного року до табору приїжджає канадійка, яка у 1956 році стала міс-Торонто. Вона навчає дівчат користуватися косметикою та правильно вдягатись.

Дітей знайомлять із староукраїнським традиціями, та одночасно наближають до нинішніх реалій. Минулого року проводилося заняття "як ти обереш собі чоловіка або жінку, так ти будеш жити в родині" і паралельно - "як ти обереш президента, так житимеш в країні". Увагу приділяють програмам проти куріння, алкоголю та наркотиків.

Ще один проект фонду – допомога маленьким сиротам-інвалідам з Цурюпінської школи-інтернату та з інших місць. "Ми їх оперуємо, допомагаємо з протезуванням. Надаємо їм офтальмологічну допомогу, декілька дітей були прооперовані на серці в інституті Амосова", - розповідає пані Марина.

А розпочалося все з того, що в 93 році, коли далека родичка пані Марини, яка є канадійкою українського походження, всиновила дуже хвору українську дівчинку. Це була четверта дитина в її родині. Тоді лікарі казали, що дівчинка виграла лотерею. Це стало таким собі поштовхом для родини допомогти й іншим українським дітям. Було вирішено зібрати речі і одяг та просто відвезти до українських інтернатів.

Після першої своєї поїздки Руслана, а саме так звали канадійку, привезла фотографії та розповіла про дітей іншим. Так до неї приєдналися громади українських церков, українські жіночі організації в Канаді. При канадійському фонді "Дітям Чорнобиля" було організовано проект "Приятелі дітей", через який протягом трьох років діти українських інтернатів отримували гуманітарну допомогу. Проект охопив загалом 50 000 українських сиріт.

А в 96 році було офіційно зареєстровано українську організацію "Приятелі дітей".

До цього моменту головне фінансування надходило з Канади та США, після заснування фонду в Україні почалась активна робота саме з українськими спонсорами. Офіційно в організації працює зовсім небагато людей - всього четверо, але є допомога від волонтерів, хтось надає благодійні внески, інші допомагають, чим можуть.

Ці люди роблять все, щоб хоча б для декого з сиріт випускний не став найтрагічнішим днем в житті. "Діти мають знати, що їхнє життя не закінчується на випускному вечері. Їм потрібно якимось жити. Якби було більше організацій, які могли б їх підтримати!", - говорить пані Марина.

Діти повинні бути переконані, що коли вони закінчать вчитися, у них є якесь майбутнє. На думку працівників фонду, дитина-сирота має бути під доглядом держави від народження до 21 року. Треба зробити такі умови, щоб вони могли себе реалізувати – наприклад, важливо, щоб в інтернатах була і професійна підготовка, обов'язково потрібно проводити професійне тестування серед дітей.

"Бо те, що з дитиною прощаються в 18 років – це несправедливо! В 18 років дитина ще не до такої міри захищена, щоб можна було легко від неї відвернутись. І може це найтяжчі і найкритичніші роки для молодшої людини, коли можна її загубити, якщо людина звернеться до наркотиків, піде на панель, чи піде на кримінал. Це може переписати її життя за один день.

Треба протягнути дітям руку. Сьогодні".

Контактна інформація

Благодійний Фонд "Товариство "Приятелі дітей"

Марина Криса, президент

а/с 282

03055 Київ-55

Україна

ukrhuhtc@iptelecom.net.ua

www.HelpTheChildren.com.ua

Банківські реквізити (в гривнях)

Р/р 26002135 в АППБ "Аваль"

Київ, МФО 300335, код 21657827